

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Völgyesi Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Völgyesi András ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Kocsis A. László ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2010. november 23. napján meghozott, 10.P.24.569/2008/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait azzal, hogy a ... Város Önkormányzatának .. napi képviselő-testületi ülésén valótlanul állította a felperesről, hogy hazudik.

Az alperest a további jogsértéstől eltiltja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül a ... napján ... önkormányzati képviselői mandátummal rendelkező személyeknek - köztük a felperesnek - magánlevél formájában az ítélet rendelkező részében foglalt jogsértést ismerje el és ezért kérjen bocsánatot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa együttes első-és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 57.000 (ötvenhétezer) forint le nem rótt együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

felperes neve felperes a ... Város Önkormányzat Képviselő-testületének tagja volt 2008. évben.

alperes neve alperes a település polgármestere.

A képviselő-testület ... napján tartott ülésén a felperes és az alperes szóváltásba került azzal összefüggésben, hogy a ... napján a helyi T-Mobile adóállomás létesítésével kapcsolatos határozat meghozatalakor a felperes indítványára állást foglalt-e a testület a lakosság véleményének kikéréséről.

A felperes úgy vélte, hogy ezt az indítványát nem támogatta a testület, míg az alperes ennek ellenkezőjét állította, és azt mondta, hogy a felperes „hazudott”.

Az alperes a képviselő-testület ... napján tartott ülésén - a felperes távollétében - úgy nyilatkozott, hogy a „hazugság” közlésével nem a leghelyesebb kifejezést használta, ha ezzel megsértette az alperest, akkor bocsánatot, elnézést kér tőle.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az emberi méltósághoz, becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait.

Kérte továbbá, hogy tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, illetőleg kötelezze elégtétel adására és bocsánatkérésének kifejezésére a ... Város Önkormányzatának Képviselő-testületi ülésén.

Előadta, hogy a ...i Önkormányzat Képviselő-testületi ülésén ... napján szóváltás alakult ki közte és az alperes között, melynek során az alperes valótlanul és alaptalanul hazugsággal vádolta meg. Arra emlékeztetett, hogy korábban, amikor a telefon adótoronnyal kapcsolatos előterjesztésről vitáztak, felvetette, hogy a környéken élők véleményét is ki kellene kérni, de ezt akkor a képviselő-testület nem támogatta. Ezzel szemben az alperes azt állította a ...-ei ülésén, hogy a képviselő-testület egyhangú igennel fogadta el a lakosság tájékoztatásával kapcsolatos indítványt.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes által sérelmezett kijelentés egy heves vita során hangzott el. Álláspontja szerint figyelembe kell venni azt, hogy mind a felperes, mind az alperes közszereplőnek minősül, ennek folytán közéleti szerepléseik során az átlag állampolgárnál többet kell elviselniük. Hivatkozott arra, hogy a képviselő-testület 59/2010. (III. 3.) számú ÖK. határozata megerősítette, hogy a felperes azon javaslatával, hogy az adótorony építése tekintetében a lakókat tájékoztassák, egyetértett. Előadta, hogy a kibontakozott vitában alkalmazott szóhasználatáért bocsánatkérését már a későbbi képviselő-testületi ülésen kifejezte. Ennek ellenére álláspontja szerint valótlan közlést nem tett. Előadta azt is, hogy az ülésen a felperes felvetésével mindenki egyetértett, de ez külön határozati formát nem öltött.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000 forint + áfa perköltséget, valamint 21.000 forint le nem rótt kereseti illetéket külön felhívásra a Magyar Államnak.

Az elsőfokú bíróság ismertette a Ptk. 75. § (1) és (3) bekezdésének, a 76. §-ának, a 78. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a 84. § (1) bekezdésének a)-e) pontjaiban foglalt szabályait és a Pp. 3. § (3) bekezdésében és 164. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezéseket.

Ítéletében megállapította, hogy a ... napján, ... napján és ... napján, valamint ... napján tartott képviselő-testületi üléseken a felperes a jelenléti ívek tanúsága szerint jelen volt.

Megállapította, hogy a ... napi és .. napi testületi üléseken az adótoronnyal kapcsolatos határozatok szövegére vonatkozó képviselői módosító indítvány nem volt és a felperes sem fogalmazta meg ilyen jellegű igényét. A korábbi ülésen elhangzottakat megerősítő testületi határozatról a felperes a peres eljárás során szerzett tudomást, azonban arra észrevételt nem tett.

A rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperes által sérelmezett közlés olyan tényállítás, ami valós tartalma miatt személyhez fűződő jogot nem sért. Megítélése szerint megfelelő elégtételt adott az alperes ... napján megtett bocsánatkérése.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem felel meg a rendelkezésre álló iratoknak és bizonyítékoknak. Állította, hogy az alperes részéről elhangzott és a személyét érintő kijelentés valótlan, továbbá sértő tartalmú volt.

Valótlan volt a közlés, mivel nem volt olyan határozat, amely az általa felvetett tájékoztatási kötelezettség vagy szándék egyhangú elfogadását tartalmazta volna, mert ilyen határozatot a képviselő-testület nem hozott. Ez nem is pótolható egy későbbi határozattal, tekintettel arra, hogy az alperes nyilatkozatának megtétele idején ilyen döntés nem született.

Az alperes bocsánatkérésnek nevezett nyilatkozatát pedig azért nem fogadja el, mert az nem tartalmazta azt, hogy valótlanul nevezte hazugnak, csak annyit hogy a fogalmazása, szóhasználata nem volt megfelelő.

Az elsőfokú bíróságnak kizárólag azt kellett volna vizsgálnia, hogy ...-én volt-e olyan határozat, ami a lakók megkérdezését egyhangúan támogatta. Mivel ilyen nem volt, az alperes valótlanul és személyiségi jogait sértve nevezte hazugnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Előadta, hogy a 2010. márciusi határozattal azt kívánta igazolni, hogy a korabeli határozathozatalnak milyen körülményei voltak.

A felperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság - különösen a képviselő-testületi ülések és határozatok felsorolásával - a tényállást helyesen állapította meg, de az abból levont következtetésével a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat teljes körűen felsorolta, ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 76. §-a alapján, a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen - egyebek mellett - a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés kimondja, a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a sérelmezett kijelentéssel egyértelmű tényállítást tett.

Az alperesnek kellett a perben való tényként azt igazolnia a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint, hogy a ... napján, a határozat meghozatalát megelőzően a képviselő-testület támogatta a felperes előterjesztését. Erről a bizonyítási kötelezettségről és teherről az elsőfokú bíróság megfelelően tájékoztatta az alperest (4. sorszámú jegyzőkönyv).

Az elsőfokú bíróság azonban helytelenül értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

A ... napi ülésről olyan részletes, az egyes képviselők és polgármester felszólalásait teljes terjedelmében tartalmazó jegyzőkönyvet, vagy hangfelvételt az alperes nem csatolt, mint amilyen a ... napján készült jegyzőkönyv volt. Ez nem tartalmazza a felperesnek a perben nem vitatott - a lakosság véleményének kikérésére vonatkozó - nyilatkozatát.

A ... napi ülésről - melyen az adótorony létesítését a testület a továbbiakban nem támogatta - felvett jegyzőkönyv tartalmából nem lehet kétséget kizáró módon olyan következtetést levonni, hogy a felperes korábbi felvetését támogatták a képviselők.

Az alperesi közlés csak azt tartalmazta, hogy a mobilcég képviselőit kérte, hogy a lakosságot tájékoztassák, azonban a lakosság tiltakozott az állomás építésével szemben.

Az alperes által csatolt, 59/2010. (III. 3.) számú ÖK határozat nem alkalmas állításainak igazolására. Az eseményeket követően két évvel, a per folyamatban léte alatt, de a felperes távollétében hozott korábbi képviselő-testületi események megtörténtét megerősítő határozat tényéből arra lehetett következtetni, hogy az alperes a perbeli álláspontjának igazolására kezdeményezte a határozat meghozatalát. A helyi jogforrási forma rendeltetésénél fogva, a perbeli módon nem alkalmas múltbeli tények igazolására. A határozat keletkezési körülményei pedig nem teremtenek erősebb bizonyító erőt az alperes személyes előadásánál.

Minderre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a felperes a perben értesülve a határozat léteéről, azzal kapcsolatosan külön nyilatkozatot nem tett.

A másodfokú bíróság úgy értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, hogy az alperes nem tudta eredményesen igazolni azt, hogy a felperes indítványát a képviselő-testület elfogadta, támogatta. Ilyen körülmények között pedig alaptalanul vádolta hazugsággal a felperest.

Megjegyzendő, hogy az alperes a ... napján elhangzott bocsánatkérésével érdemben elismerte a jogsértést, hiszen ellenkező esetben nem lett volna szükség ennek kifejezésére.

Kifejtettek alapján a másodfokú bíróság Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapította a személyiségi jogsértést az alperes terhére. Az alperes valótlan és sértő kijelentést tett a felperesre, oly módon, hogy a felperes személyének értékelését hátrányosan befolyásolhatta. Ezzel a magatartásával pedig a jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogait sértette.

A másodfokú bíróság az emberi méltóság megsértését nem tartotta megállapíthatónak, mert az alperes kijelentése a felperes emberi mivoltát nem sértette.

A jogsértés megállapítása következtében szükséges volt az elégtételadás objektív jogkövetkezményének alkalmazása is a Ptk. 84. § (1) bekezdésének c) pontja alapján. A jogsértés bekövetkeztének közege miatt a másodfokú bíróság a jogsértés idején képviselő-testületi mandátummal rendelkező személyeknek megküldendő magánlevél formájában rendelte el az elégtételadását.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp. 239. § utaló szabálya és a 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles viselni a felperes első- és másodfokú perköltségét. A perköltség a felperesi jogi képviselőt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Az alperes a 6/1986. (VI. 26.) 13. § (2) bekezdése szerint köteles viselni a le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket.

Budapest, 2011. május 5.

. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Pestovics Ilona s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő